

Sanscritos edidere: *Careyi* et *Marshmanni*, *Colebrookii*, *Caroli Wilkins* et nostratis *Boppii*; tum consuetudinem, quam in codicibus Dêvanagaricis dominari observavi. Nam quod librarii Indici vocabula per integros versus continuant, id non fit ex ullo grammaticae artis praecepto, sed ut chartae parcatur, de quo nos minime solliciti sumus.

Nihil est, quod perspicuitati et facilitati legendi magis obstet: fac enim, lectorem grammaticam linguae Sanscritae et omnem dictionum copiam tam probe memoria tenere, ut sine ulla haesitatione infinitum paene litterarum complexum in membra sua discescere possit, ipsorum tamen oculorum errore, quae mens discrevit, denuo confundentur. Vel in sermone patrio quemvis haesurum esse arbitror, si quid copulatis sine intervallo litteris scriptum subito recitandum ei proponeretur.

Praeterea eis libri Sanscriti eduntur, qui summam istam linguae difficillimae facultatem nondum sunt adepti. Quamobrem magno consensu viri docti, quos supra memoravi, censuere, separanda esse scribendo verba, quatenus rite separari possent. Notum autem est, in sermone Sanscrito permulta, vocalitatis cuiusdam gratia, dum littera finalis et initialis sequentis vocabuli aut coalescunt aut variis modis sese invicem afficiunt, inter se copulari, quae grammaticae sunt seiuncta. In hisce si hanc regulam ponamus, ubicunque aliquid mutatum sit in litteris contiguis, vocabula scriptione esse continuanda, ne scilicet effectus a caussa sua divellatur, nimis arctis finibus circumscribenda foret